

Naar den er afgjort, ville de andre Paragraffer i deres naturlige Rækkefølge komme til Forhandling. Det er altsaa over § 7 med det dertil af Udvalgets Fleertal stillede Endringsforslag, at Forhandlingerne nu ere aabnede.

Ordføveren: Som den ærede Formand allerede har gjort opmærksom paa, er det foreliggende Endringsforslag fra Udvalgets Majoritet af særdeles Betydning med Hensyn til de Følger, det vil have, om det antages eller forkastes. Forsamlingen vil nemlig bemærke, at i § 7 i det fra Landsstinget modtagne Forslag, er Gjenstanden for Afsløsningscommissionens Omraade indskrænket derhen, at Paragraffen anordner, at hvis der under Forretningen skulde opstaae retligt Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig; s. Ex. om det paagældende Arbeides Lovlighed o. s. v. og en mindelig Overenskomst herom mellem Parterne ei kan tilveiebringes ved Mægling, da kunne vel Parterne, hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet afgjøre ved Afsløsningsmændenes Kjendelse, men ellers skal Sagen henvises til ordinair Rettergang. Udvalgets Majoritet, som i det Hele turde mene at have en ikke ringe Kjendskab baade til de paagældende Forhold og til de paagældende Personligheder, maatte nemlig nære den Overbeviisning, at det i de allerfleste eller i alt Fald saare mange Tilfælde vilde blive saa, at den misfornøiede Part vilde paastaae, at et Retsspørgsmaal var tilstede, og fordre dette afgjort ved ordinair Rettergang, forsaavidt han maatte, frygtende for Udfaldet af Afsløsningen, selv maaskee ønske den forstyrret eller udsat. Ikke blot med Hensyn til det i Almindelighed

saa saare Uønskkelige i Processer, navnlig mellem Folk, som leve i et saa nært Forhold, som de her omhandlede Parter, men ogsaa — og jeg maa tilstaae, derpaa have Flere af os lagt en overveiende Vægt — med Hensyn til, at det aldrig turde tabes af Sigte ved denne Sag, at det er en i materiel og politisk Henseende saare vigtig Sag, at disse Afsløsningscommissioner komme istand inden en føie Tid, at det er af Vigtighed ikke blot for Parterne men ogsaa for Staten, ogsaa af Hensyn hertil troede Udvalgets Majoritet at maatte finde saare stor Dyrkning til at underkaste det en nærmere Overveielse, om ikke ogsaa de retslige Spørgsmaal maatte kunne undergives Afsløsningscommissionens Paakjendelse. Denne Overveielse lede os til at antage, at dette vel maatte kunne lade sig gjøre, naar man foreslog Commissionen udslyret paa den Maade, som Udvalgets Majoritet har bragt i Forslag, og man har troet det saameget mere, som det ikke kan nægtes, at disse Commissioner vel turde antages at blive deels fra Parternes og deels fra Regjeringens Side, overdragne til saadanne Mænd, at Sagens Afgjørelse derved turde være i ligesaa gode og betryggende Hænder hos dem som hos de ordinære Under- og Over-Retter. Commissionens Majoritet har derfor indstillet, at denne Paragraff kom til at lyde derhen, at Afsløsningsmændene ogsaa skulde være competente til at paakjende retlige Spørgsmaal, forsaavidt disse maatte opstaae og en mindelig Overenskomst ei kan tilveiebringes ved Mægling. Jeg skal for Diebliffet indskrænke mig til disse Bemærkninger, asventende, hvad der maatte anføres herimod.